

Faites votre part de tout votre cœur

Par Dieter F. Uchtdorf
du collège des douze apôtres

Tee oma osuutesi koko sydämestäsi

Vanhin Dieter F. Uchtdorf
kahdentoista apostolin koorumista

Conférence générale d'octobre 2025

Faites confiance au Sauveur et engagez-vous, patiemment et diligemment, à faire votre part de tout votre cœur.

L'année dernière, lors d'un voyage en Europe, j'ai revisité mon ancien lieu de travail, la compagnie aérienne allemande Lufthansa, à l'aéroport de Francfort.

Pour former ses pilotes, la compagnie utilise plusieurs simulateurs de vol sophistiqués, capables de reproduire fidèlement les mouvements et de recréer presque toutes les situations de vol normales ou d'urgence. Durant mes nombreuses années en tant que commandant de bord, je devais, tous les six mois, effectuer un vol de contrôle sur le simulateur pour conserver ma licence de pilote. Je me souviens bien de ces moments intenses de stress et d'anxiété, mais aussi du sentiment d'accomplissement après avoir réussi le test. À l'époque, j'étais jeune et j'aimais relever ces défis.

Lors de ma visite, un dirigeant de Lufthansa m'a demandé si je souhaitais retenter l'expérience et reprendre les commandes du simulateur de vol d'un 747.

Avant même d'avoir eu le temps de réfléchir à la question, j'ai entendu une voix, étonnamment semblable à la mienne, répondre : « Oui, ça me ferait très plaisir. »

Aussitôt, un véritable tsunami de pensées m'a envahi. Cela faisait longtemps que je n'avais pas piloté de 747. Autrefois, j'étais un jeune commandant de bord sûr de lui. Maintenant, je devais honorer ma réputation d'ancien commandant de bord en chef. Allais-je me ridiculiser devant ces professionnels ?

Mais il était trop tard pour faire marche

Luottakaa Vapahtajaan ja osallistukaa kärsivällisesti ja uutterasti tekemällä oma osuutenne koko sydämestänne.

Viime vuonna matkustaessani Eurooppaan kävin vanhalla työpaikallani, saksalaisessa Lufthansan lentoyhtiössä Frankfurtin lentoasemalla.

Yhtiö käyttää lentäjiensä kouluttamiseen useita kehittyneitä täyden liikkeen lentosimulaattoreita, joilla voidaan luoda lähes kaikki normaalit ja hätälento-olosuhteet. Monien lentokapteenivuosiensa aikana minun piti puolen vuoden välein läpäistä lentosimulaattorissa tarkastuslento, jotta lentolupakirjani pysyisi voimassa. Muistan hyvin ne voimakkaat stressin ja ahdistuksen hetket, mutta muistan myös onnistumisen tunteen kokeen läpäisemisen jälkeen. Olin silloin nuori ja rakastin haastetta.

Vierailuni aikana yksi Lufthansan johtajista kysyi, haluaisinko kokeilla lentosimulaattoria uudelleen ja lentää 747-simulaattorilla vielä kerran.

Ennen kuin ehdin täysin käsitellä kysymystä, kuulin äänen – joka kuulosti hämmästyttävän paljon omaltani – sanovan: ”Kyllä, haluaisin sitä oikein paljon.”

Heti kun olin sanonut nuo sanat, mieleeni tulvi ajatusten tsunami. Siitä oli pitkä aika, kun olin viimeksi lentänyt 747:llä. Silloin olin nuori ja itsevarma lentokapteeni. Nyt minulla oli maine, jonka arvoisena minun piti toimia entisenä päälentäjänä. Nolaisinko itseni näiden ammattilaisten edessä?

Mutta oli liian myöhäistä perääntyä, joten

arrière. Je me suis installé dans le siège du commandant, j'ai posé les mains sur ces commandes familières que j'aimais tant, et j'ai ressenti à nouveau l'extase de l'envol alors que le gros porteur rugissait sur la piste et s'élançait vers l'immensité bleue.

Je suis heureux de pouvoir vous dire que le vol a été une réussite, l'appareil est resté intact, tout comme l'image que j'ai de moi.

Malgré tout, cette expérience a été pour moi une leçon d'humilité. À l'époque où j'étais au sommet de ma carrière, voler était presque devenu une seconde nature. Aujourd'hui, il me faut toute ma concentration pour accomplir les gestes de base.

Mener une vie de disciple demande de la discipline

Cette expérience dans le simulateur de vol m'a rappelé une vérité essentielle : la maîtrise de n'importe quel domaine, que ce soit le pilotage, l'aviron, le jardinage ou le savoir, exige de la discipline personnelle constante et une pratique régulière.

On peut passer des années à acquérir une compétence ou un talent. On peut travailler dur au point que cela devienne une seconde nature. Mais si l'on pense pouvoir cesser de s'exercer et d'étudier, on perd progressivement les connaissances et les capacités acquises à grand prix.

Cela vaut pour les compétences, comme l'apprentissage d'une langue, la pratique d'un instrument de musique ou le pilotage d'un avion de ligne. Et cela vaut tout autant pour le fait de devenir un disciple du Christ.

Pour faire simple, mener une vie de disciple demande de la discipline personnelle.

Ce n'est pas une démarche occasionnelle ni le fruit du hasard.

La foi en Jésus-Christ est un don, mais recevoir ce don est un choix conscient qui exige que nous nous engageons de tout notre « pouvoir, de toute [notre] pensée et de toute [notre] force ». Cela demande une pratique quotidienne, heure après heure. Cela demande un apprentissage constant et un engagement déterminé. Notre foi, c'est à dire notre loyauté envers le Sauveur, se renforce lorsqu'elle est mise à l'épreuve par l'opposition que nous rencontrons dans la condition mortelle. Elle résiste parce que nous continuons de la

asetuin kapteenin paikalle, asetin käteni tutuille ja rakkaille ohjaimille ja tunsin jälleen kerran lentämisen riemua, kun iso suihkukone jyrisi pitkin kiitorataa ja nousi edessä näkyvään taivaansineen.

Olen iloinen voidessani sanoa, että lento onnistui, lentokone säilyi ehjänä, ja niin säilyi minäkuvanikin.

Siitä huolimatta kokemus teki minut nöyräksi. Kun olin parhaassa iässäni, lentämisestä oli tullut minulle miltei kuin toinen luonto. Nyt tarvittiin kaikki keskittymiskyky perusasioiden tekemiseen.

Opetuslapseus vaatii kurinalaisuutta

Kokemukseni lentosimulaattorissa oli tärkeä muistutus siitä, että hyväksi tuleminen missä tahansa – olipa kyse lentämisestä, soutamisesta, ompelemisesta tai minkä tahansa taitamisesta – vaatii jatkuvaa itsekuria ja harjoittelua.

Saatat käyttää vuosia jonkin taidon hankkimiseen tai jonkin kyvyn kehittämiseen. Saatat työskennellä niin kovasti, että siitä tulee sinulle toinen luonto. Mutta jos luulet sen tarkoittavan, että voit lopettaa harjoittelun ja opiskelun, menettät vähitellen tiedon ja kyvyt, jotka kerran hankit kalliilla hinnalla.

Tämä pätee esimerkiksi kielen oppimiseen, soittimen soittamiseen ja lentokoneella lentämiseen. Se pätee myös Kristuksen opetuslapseksi tulemiseen.

Yksinkertaisesti sanottuna opetuslapseus vaatii itsekuria.

Se ei ole välinpitämätön yritys, eikä se tapahdu vahingossa.

Usko Jeesukseen Kristukseen on lahja, mutta sen vastaanottaminen on tietoinen valinta, joka edellyttää sitoutumista koko väkevyystämme, mielestämme ja voimastamme. Se on käytäntö jokaiselle päivälle. Jokaiselle tunnille. Se vaatii jatkuvaa oppimista ja määrätietoista sitoutumista. Meidän uskomme, joka on meidän uskollisuutemme Vapahtajaa kohtaan, vahvistuu, kun sitä koetellaan täällä kuolevaisuudessa kohtaa- maamme vastustusta vastaan. Se kestää, koska me ravitsemme sitä jatkuvasti, me sovellamme sitä

nourrir, nous continuons de l'exercer activement, et nous n'abandonnons jamais.

D'un autre côté, si nous n'utilisons pas la foi et son pouvoir de persuasion en agissant en conséquence, nous devenons moins sûrs de ce que nous tenions autrefois pour sacré, moins confiants dans ce que nous savions être vrai.

Des tentations qui ne nous auraient jamais attirés commencent à paraître moins révoltantes et plus séduisantes.

Le feu du témoignage d'hier ne peut nous réchauffer que pendant un certain temps. Il doit être constamment nourri pour que sa flamme reste vive.

Dans le Nouveau Testament, le Sauveur enseigne une parabole à propos d'un maître qui confie à chacun de ses serviteurs une responsabilité sacrée : une somme d'argent qu'on appelait « talents ». Les serviteurs qui utilisent leurs talents avec diligence les font fructifier. Celui qui enfouit son talent finit par le perdre.

La leçon ? Dieu nous donne des dons — sous forme de connaissance, de capacités, de possibilités — et il veut que nous les utilisions et les développons afin qu'ils soient une bénédiction pour nous et pour ses autres enfants. Cela ne se produit pas si nous les rangeons en haut d'une étagère, comme un trophée que nous admirons de temps en temps. Nos dons ne se développent et ne se multiplient que lorsque nous nous en servons.

Vous avez des dons

Vous pourriez me dire : « Frère Uchtdorf, je n'ai aucun don ni talent, du moins aucun qui ait vraiment de la valeur. » Peut-être regardez-vous d'autres personnes, dont les dons sont évidents et impressionnants, et vous vous sentez ordinaire en comparaison. Vous imaginez peut-être que, dans l'existence prémortelle, lors du grand banquet de distribution des dons et des talents, votre assiette était tristement vide, comparée aux platées débordantes des personnes qui vous entouraient.

Oh, comme j'aimerais vous prendre dans mes bras et vous faire comprendre cette grande vérité : vous êtes un être de lumière béni, l'enfant spirituel d'un Dieu infini ! Vous portez en vous un potentiel qui dépasse votre imagination.

Comme l'ont dit des poètes, vous êtes venus sur terre « en traînant des nuées de gloire » !

Vos origines sont divines. Votre destinée l'est

aktiivisesti elämässämme, emmekä me koskaan anna periksi.

Toisaalta, ellemme käytä sen vakuuttavaa voimaa toimimalla sen mukaisesti, meistä tulee epävarmempia asioista, joita olemme kerran pitäneet pyhinä – vähemmän varmoja asioista, joiden olemme kerran tienneet olevan totta.

Kiusaukset, jotka eivät olisi koskaan houkutteleet meitä, eivät näytä enää niin kauhistuttavilta vaan entistä houkuttelevammilta.

Eilisen todistuksen tuli voi lämmittää meitä vain tietyn aikaa. Se tarvitsee jatkuvaa ravintoa, jotta se palaisi kirkkaana.

Uudessa testamentissa Vapahtaja opetti vertauksen isännästä, joka antoi jokaiselle palvelijalleen pyhän luottamustehtävän – rahamäärän, jota kutsuttiin talenteiksi. Palvelijat, jotka käyttivät uutterasti saamiaan talentteja, lisäsivät niitä. Palvelija, joka hautasi talenttinsa, lopulta menetti sen.

Opetus? Jumala antaa meille lahjoja – tietoa, kykyjä, mahdollisuuksia – ja Hän haluaa meidän käyttävän ja vahvistavan niitä, jotta ne voivat siunata meitä ja siunata Hänen muita lapsiaan. Näin ei tapahdu, jos laitamme nuo lahjat korkealle hyllylle kuin pokaalin, jota ihailemme aika ajoin. Lahjamme kasvavat ja moninkertaistuvat vain silloin, kun käytämme niitä.

Teillä on lahjoja

”Mutta vanhin Uchtdorf”, saatat sanoa, ”minulla ei ole mitään lahjoja tai kykyjä – ainakaan sellaisia, jotka olisivat niin arvokkaita.” Ehkä katsot muita, joiden lahjat ovat ilmeisiä ja vaikuttavia, ja tunnet itsesi siihen verrattuna melko tavalliseksi. Saatat olettaa, että kuolevaisuutta edeltävässä olemassaolossa, suuren lahjojen ja kykyjen seisovan pöydän päivänä annos sinun lautasellasi näytti valitettavan niukalta – etenkin verrattuna muiden kukkuraisiin ja ylitsepursuviin lautasiin.

Voi, kuinka toivonkaan, että voisin halata sinua ja auttaa sinua ymmärtämään tämän suuren totuuden: Sinä olet siunattu valon olento, äärettömän Jumalan henkilapsi! Ja sinussa on mahdollisuuksia, joita et osaa itse edes kuvitella.

Kuten runoilijat ovat todenneet, te tulette maan päälle ”kiireellänne rippeet kimmelteestä”!

Kertomus alkuperästäsi on jumalallinen, ja

aussi. Vous avez quitté le ciel pour venir ici, mais le ciel ne vous a jamais quitté !

Vous êtes tout sauf ordinaire.

Vous avez des dons !

Dans les Doctrine et Alliances, Dieu a déclaré :

« Car il y a de nombreux dons, et chacun reçoit un don par l'Esprit de Dieu.

« Les uns en reçoivent un et les autres en reçoivent un autre, afin que tous en profitent. »

Certains de nos dons sont mentionnés dans les Écritures. Beaucoup d'autres ne le sont pas.

Comme le prophète Moroni l'a dit : « Ne [niez pas] les dons de Dieu, car ils sont nombreux ; et ils viennent du même Dieu. » Ils peuvent se manifester « de différentes façons ; mais c'est le même Dieu qui opère tout en tous ».

Nos dons spirituels ne sont pas toujours spectaculaires, mais cela ne signifie pas qu'ils sont moins importants. Je vais vous en énoncer quelques-uns que j'ai remarqués chez de nombreux membres à travers le monde. Demandez-vous si vous avez reçu l'un de ces dons :

faire preuve de compassion ;
remarquer les personnes qu'on oublie facilement ;

trouver des raisons d'être joyeux ;

être un artisan de paix ;

remarquer les petits miracles ;

faire des compliments sincères ;

pardonner ;

se repentir ;

persévérer ;

expliquer les choses simplement ;

interagir positivement avec les enfants ;

soutenir les dirigeants de l'Église ;

savoir inclure tout le monde.

Ces dons ne seront peut-être pas exposés lors de la prochaine soirée de talents de votre paroisse. Mais j'espère que vous voyez à quel point ils sont précieux dans l'œuvre du Seigneur et comment, grâce à eux, vous avez pu édifier l'un des enfants de Dieu, être une bénédiction pour lui ou même le sauver. Souvenez-vous que « c'est par des choses petites et simples que de grandes choses sont réalisées ».

Alors, faisons tous notre part, aussi petite soit-elle.

niin on myös määränpääsi. Lähdit taivaasta tul-laksesi tänne, mutta taivas ei ole koskaan jättänyt sinua!

Olet kaikkea muuta kuin tavallinen.

Sinulle on annettu lahjoja!

Opissa ja liitoissa Jumala on julistanut:

”Lahjoja on monia, ja jokaiselle ihmiselle on annettu lahja Jumalan Hengen kautta.

Toisille on annettu toinen, ja toisille on annettu toinen, jotta kaikki siten hyötyisivät.”

Joitakin lahjoistamme luetellaan pyhissä kirjoituksissa. Monia ei mainita.

Kuten profeetta Moroni sanoi: ”[Älkää kieltä-kö] Jumalan lahjoja, sillä niitä on monia, ja ne tulevat samalta Jumalalta.” Ne saattavat ilmetä ”eri tavoin, mutta sama Jumala vaikuttaa kaiken kaikissa”.

Saattaa olla totta, etteivät hengelliset lahjam-me ole aina näyttäviä, mutta se ei tarkoita, että ne olisivat vähemmän tärkeitä. Saanen mainita joitakin hengellisiä lahjoja, joita olen huomannut hyvin monissa jäsenissä eri puolilla maailmaa. Mieti, onko sinua siunattu yhdellä tai useammalla lahjalla kuten nämä:

myötätunnon osoittaminen

niiden huomaaminen, jotka jäävät huomiotta

syiden löytäminen iloisena olemiselle

rauhantekijänä oleminen

pienien ihmeiden huomaaminen

ihmisten kehuminen vilpittömästi

anteeksiantaminen

parannuksen tekeminen

kestäminen

asioiden selittäminen yksinkertaisesti

yhteyden luominen lapsiin

kirkon johtohenkilöiden tukeminen

muiden auttaminen tuntemaan, että he kuuluvat joukkoon.

Et ehkä näe näitä lahjoja seurakunnan kykyesityksessä. Mutta toivon, että voit nähdä, kuinka arvokkaita ne ovat Herran työssä ja kuinka olet saattanut lahjojesi avulla koskettaa tai siunata jotakuta Jumalan lasta tai jopa pelastaa hänet. Muista: ”Pienillä ja yksinkertaisilla asioilla saadaan aikaan suuria.”

Tehkäämme siis kukin oma pieni osuutemme.

Faites votre part

Mes chers frères et sœurs, chers amis, je prie pour que l'Esprit vous aide à reconnaître les dons et les talents que Dieu vous a accordés. Ensuite, comme les serviteurs fidèles de la parabole du Seigneur, faisons-les fructifier et magnifions-les.

Le jour viendra où nous nous tiendrons devant un Père céleste compatissant pour rendre compte de notre intendance. Il voudra savoir ce que nous avons fait des dons qu'il nous a confiés, en particulier, comment nous les avons utilisés pour être une bénédiction pour ses enfants. Dieu sait qui nous sommes réellement, qui nous sommes destinés à devenir, et c'est pour cela qu'il attend beaucoup de nous.

Mais il n'attend pas de nous un acte grandiose, héroïque ou surhumain pour y parvenir. Dans le monde qu'il a créé, la progression se produit pas à pas et avec patience, mais aussi constamment et sans relâche.

Souvenez-vous que c'est Jésus-Christ qui a déjà fait la partie surhumaine en triomphant de la mort et du péché.

Notre rôle est de suivre le Christ. C'est à nous de nous détourner du péché, de nous tourner vers le Sauveur, et de marcher sur son chemin, un pas à la fois. Quand nous le faisons avec diligence et fidélité, nous finissons par nous libérer des chaînes de nos imperfections et de nos fautes, et nous nous affinons peu à peu, jusqu'au jour parfait où nous serons rendus parfaits en Christ.

Les bénédictions sont à notre portée. Les promesses sont là. La porte est grande ouverte. C'est à nous de choisir d'entrer et de commencer.

Le début sera peut-être modeste. Mais ce n'est pas grave.

Là où la foi est faible, commencez par avoir l'espérance en Jésus le Christ, et en son pouvoir de purifier et de sanctifier.

Notre Père nous demande de relever ce défi d'avoir la foi et d'être des disciples non pas comme des touristes nonchalants, mais comme des croyants sincères qui laissent derrière eux et abandonnent Babylone, et tournent leur cœur, leur esprit et leurs pas vers Sion.

Nous savons que nos efforts seuls ne suffiront pas à nous rendre célestes. Mais nos efforts peuvent faire de nous des disciples loyaux et engagés envers Jésus, le Christ, car c'est lui qui peut nous

Tee oma pieni osuutesi

Rakkaat veljeni ja sisareni, rakkaat ystävät, rukkoilen, että Henki auttaa teitä huomaamaan lahjat ja kyvyt, jotka Jumala on antanut teille. Sitä, kuten Herran vertauksen uskolliset palvelijat, lisääkäämme niitä ja pitäkäämme ne kunniassa.

Päivä on tuleva, jolloin seisomme myötätuntoisen taivaallisen Isämme edessä tekemässä tiliä taloudenhoitotehtävästämme. Hän haluaa tietää, mitä olemme tehneet Hänen meille antamillaan lahjoilla – etenkin, kuinka käytimme niitä siunataksemme Hänen lapsiaan. Jumala tietää, keitä me todella olemme, millaisia meistä on tarkoitus tulla, ja siksi Hänen odotuksensa meitä kohtaan ovat korkeat.

Mutta Hän ei odota meidän ottavan mitään suurta, sankarillista tai yli-inhimillistä harppausta päästäksemme sinne. Maailmassa, jonka Hän on luonut, kasvua tapahtuu vähitellen ja kärsivällisesti – mutta myös johdonmukaisesti ja hellittämättä.

Muistakaa, Jeesus Kristus teki jo yli-inhimillisen osuuden voittaessaan kuoleman ja synnin.

Meidän osuutemme on seurata Kristusta. Meidän osuutemme on kääntyä pois synnistä, kääntyä kohti Vapahtajaa ja kulkea Hänen tietään askel kerrallaan. Kun teemme niin uutterasti ja uskollisesti, me pääsemme lopulta eroon epätäydellisyyksien ja virheiden kahleista ja me hioudumme hitaasti aina siihen täyteen päivään saakka, jolloin meistä tehdään täydellisiä Kristuksessa.

Siunaukset ovat ulottuvillamme. Lupaukset ovat voimassa. Ovi on selkosen selällä. Meidän tehtävänä on valinta astua sisään ja aloittaa.

Alku voi olla pieni. Mutta se ei haittaa.

Kun usko on heikko, aloittakaa toivosta Kristukseen Jeesukseen ja Hänen voimastaan puhdistaa.

Isämme pyytää, ettemme suhtaudu tähän uskon ja opetuslapseuden haasteeseen välinpitämättöminä turisteina vaan kokosydämisesti uskovina, jotka hylkäävät Babylonin ja suuntaavat sydämensä, mielensä ja askeleensa kohti Siionia.

Tiedämme, että ponnistelumme eivät yksin voi tehdä meistä selestisiä. Mutta ne voivat tehdä meistä uskollisia ja sitoutuneita Jeesukseen Kristukseen, ja Hän voi tehdä meistä selestisiä.

rendre célestes.

Grâce à notre Sauveur bien-aimé, il n'existe pas de situation sans issue. Si nous plaçons notre espérance et notre foi en lui, la victoire nous est assurée. Il nous promet d'accéder à sa force, à son pouvoir, à sa grâce abondante. Pas à pas, petit à petit, nous nous rapprocherons de ce grand jour parfait où nous vivrons avec lui et nos êtres chers dans la gloire éternelle.

Pour y parvenir, nous devons faire notre part aujourd'hui et chaque jour. Nous sommes reconnaissants pour les pas que nous avons faits hier, mais nous ne nous arrêtons pas là. Nous savons qu'il reste encore beaucoup de chemin à parcourir, mais nous ne laissons pas cela nous décourager.

C'est l'essence de ce que nous sommes lorsque nous suivons le Christ.

Je vous exhorte, vous, tous les membres de l'Église, ainsi que tous ceux qui veulent en faire partie, à faire confiance au Sauveur et à vous engager, patiemment et diligemment, à accomplir votre part de tout votre cœur, et je vous bénis pour que vous y parveniez, afin que votre joie soit complète et qu'un jour, vous receviez tout ce que le Père a. J'en témoigne au nom de Jésus-Christ. Amen.

Rakkaan Vapahtajamme ansiosta ei ole ole-massa sellaista tilannetta, jossa jäisimme ilman voittoa. Jos panemme toivomme ja uskomme Häneen, meidän voittomme on varma. Hän lupaa meille pääsyn Hänen vahvuuteensa, Hänen voimaansa, Hänen runsaaseen armoonsa. Askel askeleelta, vähä vähältä me pääsemme yhä lähemmäksi sitä suurta ja täyttä päivää, jolloin me elämme Hänen ja rakkaidemme kanssa iankaikkisessa kirkkaudessa.

Jotta pääsemme sinne, meidän on tehtävä oma osuutemme tänään ja joka päivä. Olemme kiitollisia askelista, joita otimme eilen, mutta emme pysähdy siihen. Tiedämme, että meillä on vielä pitkä matka kuljettavana, mutta emme anna sen lannistaa meitä.

Siinä on sen ydin, keitä me olemme – Kristuksen seuraajina.

Kehotan ja siunaan jokaista kirkon jäsentä ja kaikkia, jotka haluavat kuulua kirkkoon, luottamaan Vapahtajaan ja osallistumaan kärsivällisesti ja uutterasti tekemällä oman osuutenne koko sydämestänne – että ilonne olisi täysi ja että jonakin päivänä saisitte kaiken, mitä Isällä on. Tästä lausun todistukseni Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.